

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

33 Et respondentes dicunt Iesu, Nescimus. Et respondens Iesus ait illis, Neque ego dico vobis in qua potestate hęc faciam.

C A P. XII.

1. Et cepit illis in parabolis loqui: Vineam plantavit homo, & circumdedit sepem, & fodit lacum, & edificavit turrim, & locavit eam agricolis: & peregrę profectus est.

2. Et misit ad agricolas in tempore seruum, vt ab agricolis acciperet de fructu vineę.

3. Qui apprehensum eum eeciderunt: & dimiserunt vacuum.

4. Et iterum misit ad illos alium seruum: & illum in capite vulnerauerunt, & contumeliis affecerunt.

5. Et rursus alium misit, & illum occiderunt: & plures alios: quosdam cedentes, alios vero occidentes.

6. Adhuc ergo vnum habens filium charissimum: & illum misit ad eos nouissimum, dicens, Quia reuerentur filium meum.

7. Coloni autem dixerunt adiuicę, Hic est heres: venite, occidamus eum: & nostra erit hereditas.

8. Et apprehendentes eum occiderunt, & eiecerunt extra vineam.

9. Quid ergo faciet dominus vineę? Veniet, & perdet colonos: & dabit vineę aliis.

non & etiam eis dixit: scimus non Iesu ipsi & dicunt & respondentes
וענו ואמרין לה לישוע לא ידעינן אמר להון ואיל לא
ego facio hęc potestate in qua vobis ego dico ego
אמר אמר אנא לכון באינא שולטנא הלין עבר אנא

Caput

קפלאון יב

vineam plantavit vnus vir cum parabolis cum eis loqui & cepit
ושרי דנמלל עמחון במתלא נכרא חד נצב כרמא

ואחררה סינא וחפר בה מעצרתא ובנא כרה מגדלא

ואחררה לפלחא וחוק: ושדר לות פלחא עבדדו

מנכנא דמן פארא דכרמא נסב: הנון דין מחאוהי

ושדרוהי כר ספיק: ושדר טוב לותהון עבדא אחרנא

ואיל להו רנמוהי ועלפוהי ושדרוהי כצערא: ושדר טוב

אחרנא ואיל להו קטלוהי ולסנאא עבדא אחרנא שדר

מנהון מחו מנהון דין קטלו: לחרתא דין חד כרא

נכר נכהתון מן כרי: הנון דין פלחא אמרו כנפשהון

הנו ורתא תו נקטלוהי ותהוא דילן ירתותא: ונסכו

קטלוהי ואפקוהי לבר מן כרמא: מנו חכיל נעבד מרא

כרמא נתתא נוכר להנון פלחא ונתלוהי כרמא

לאחרנא

33 & ἀποκριθῆντες λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ, οὐκ οἴδαμεν· ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθὲς, λέγει αὐτοῖς, ὃ δὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αἰῶνι ποιῶ.

1 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγει· ἀμπελῶνα ἐφύτυσεν ἀγρῶτης, & περιέθηκε φραγμῶν, & ἀπέστη ἰσχυροῦς, & ὠκοδόμησεν πύργον, & ἐκτίθει αὐτὸν γεωργούς, & ἀπέστειλε αὐτοῖς τῶν γεωργῶν ἀποδοῦναι τὸν καρπὸν τῆς ἀμπελῶνος· 2 οἱ δὲ λαοὶ τῶν αὐτῶν ἔσταν, & ἀπέστειλαν κούφους, & ἀπέστειλε αὐτοῖς τῶν γεωργῶν ἀποδοῦναι τὸν καρπὸν τῆς ἀμπελῶνος· 3 οἱ δὲ λαοὶ τῶν αὐτῶν ἔσταν, & ἀπέστειλε αὐτοῖς τῶν γεωργῶν ἀποδοῦναι τὸν καρπὸν τῆς ἀμπελῶνος· 4 ὁ δὲ κύριος ἀπέστειλε κακίους ἀπέκτείναι, & πολλοὺς ἀπέκτενον, ὡς ἐπὶ τῆς ἀμπελῶνος· 5 ὁ δὲ κύριος ἀπέστειλε τὸν υἱόν, ὃν ἠγάπησεν ὁ κύριος, & ἀπέκτενον αὐτὸν ὡς ἐπὶ τῆς ἀμπελῶνος, ὅτι ὠκιστοῦσεν αὐτὸν τὸν γεωργόν· 6 οἱ δὲ λαοὶ τῶν αὐτῶν ἔσταν, & ἀπέκτενον αὐτὸν ὡς ἐπὶ τῆς ἀμπελῶνος, ὅτι ὠκιστοῦσεν αὐτὸν τὸν γεωργόν· 7 οἱ δὲ λαοὶ τῶν αὐτῶν ἔσταν, & ἀπέκτενον αὐτὸν ὡς ἐπὶ τῆς ἀμπελῶνος, ὅτι ὠκιστοῦσεν αὐτὸν τὸν γεωργόν· 8 οἱ δὲ λαοὶ τῶν αὐτῶν ἔσταν, & ἀπέκτενον αὐτὸν ὡς ἐπὶ τῆς ἀμπελῶνος, ὅτι ὠκιστοῦσεν αὐτὸν τὸν γεωργόν· 9 ὁ δὲ κύριος ἀπέκτενον αὐτὸν ὡς ἐπὶ τῆς ἀμπελῶνος, ὅτι ὠκιστοῦσεν αὐτὸν τὸν γεωργόν·

is edificantes que reprobau. quia lapis legis hanc scripturam no & etiam
 10 ואף לא כתבא הנא קריתון דכאפא דאסליו בנאי הו
 istud fuit Dominum apud de anguli in caput fuit
 הוה לרישא דויתא: 11 מן לות מריא הוה הדא
 & timebat eū prehendere erant & quæretes in oculis nostris mirabile & est
 ואיתיה תדמורתא בעינין: 12 ובעין הוה למאדה ודחלו
 & reliquerūt eū hanc parabolam dixisset q̄ aduers⁹ eos enim sciebant populo à
 מן עמא ידעו ניר דעליהו אמר מתלא הנא ושבקוהי
 domo & de scribis de homines ad eum & miserunt & abiere
 ואילו: 13 ושררו לותרה אנשא מן ספרא ומן דכית
 & interrog. eū venerūt autē illi in sermone vt illaquearet eum Herodis
 הרוס דנצורוניהו במלתא: 14 הנון דין אתו ושאלוהי
 cuiusquā curam tu suscipis & non es quoddam verax nouimus doctor
 מלפנא ידעינן דשרירא את ולא שקיל את צפתא לאנש
 in veritate sed hominis filiorum ad faciem tu respicis enim non
 לא ניר האר את כפרצופא דבני נשא אלא בשררא
 capitacionis argenti dare licet tu doces Dei viam
 אוררא דאלהא מלה את שליש למתל כסא רישא
 fraudē eorū cognouit verò ipse demus non an demus non an Cæsari
 לקסר אולא נתל או לא נתל: 15 הוין ידענבלהון
 videam denarium mihi afferre me effis tentates quid illis & ait
 ואמר להון מנא מנסין אנתון לי איתו לי דינרא אחוא:
 & inscriptio hæc imago cuius est illis dixit ei & attulerunt
 16 ואיתו ליה אמר להון דמנו צלמא הנא וכתבא
 dare quæ sūt Cæsaris Iesus illis ait Cæsaris dixerunt verò illi
 הנון דין אמרו דקסרו: 17 אמר להון ישוע דקסר הבו
 super eo & admirabatur Deo & que Dei Cæsari
 לקסר ודאלהא לאלהא ותמהו הוה כה:
 defunctorū ad oblationē
 דקורבא דענידא
 non est q̄ resurrectio qui dicunt ij ad eum Sadducei & venerunt
 18 ואתו זדוקיא לותרה הנון דאמרין דקימתא לירת
 & dicebant eum erant & interrog.
 ומשאלין הוה לה ואמרין:

10 Nec scripturam hanc le-
 gistis, Lapidem quem repro-
 bauerunt ædificantes, hic fa-
 ctus est in caput anguli:
 11 A Domino factum est
 istud, & est mirabile in oculo-
 lis nostris.
 12 Et quærebant eum tene-
 re: & timuerunt turbam: co-
 gnouerunt enim quoniam
 ad eos parabolam hanc dixe-
 rit. Et relicto eo abierunt.
 13 Et mittunt ad eum quos-
 dam ex Pharisæis & Hero-
 dianis, vt eum caperent in
 verbo.
 14 Qui venientes dicunt ei,
 Magister, scimus quia verax
 es, & non curas quenquam:
 nec enim vides in faciem
 hominū, sed in veritate viā
 Dei doces, licet dare tributū
 Cæsari, an non dabimus?
 15 Qui sciens versutiam
 illorum, ait illis, Quid me
 tentatis? afferre mihi denariū
 vt videam.
 16 At illi attulerunt ei. Et
 ait illis, Cuius est imago
 hæc, & inscriptio? Dicunt ei,
 Cæsaris.
 17 Respondens autem Ie-
 sus, dixit illis, Reddite igi-
 tur quæ sunt Cæsaris, Cæsa-
 ri: & quæ sunt Dei, Deo. Et
 mirabantur super eo.
 18 Et venerunt ad eum Sad-
 ducei, qui dicunt resurrectio-
 nem non esse: & interroga-
 bant eum, dicentes.

10 ואף לא כתבא הנא קריתון דכאפא דאסליו בנאי הו
 11 הוה לרישא דויתא: 12 ובעין הוה למאדה ודחלו
 13 ושררו לותרה אנשא מן ספרא ומן דכית
 14 הנון דין אתו ושאלוהי
 15 הוין ידענבלהון
 16 ואמר להון מנא מנסין אנתון לי איתו לי דינרא אחוא:
 17 אמר להון ישוע דקסר הבו
 18 ואתו זדוקיא לותרה הנון דאמרין דקימתא לירת

19 Magister, Moyses nobis scripsit, ut si cuius frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, & filios non reliquerit: accipiat frater eius uxorem ipsius, & resuscitet semen fratri suo.
 20 Septem ergo fratres erant, & primus accepit uxorem & mortuus est non relicto semine.
 21 Et secundus accepit eam, & mortuus est: & nec iste reliquit semen: & tertius similiter.
 22 Et acceperunt eam similiter septem, & non reliquerunt semen. Nouissima omnium defuncta est & mulier.

23 In resurrectione ergo cum resurrexerint, cuius de his erit vxor? septem enim habuerunt eam uxorem.

24 Et respondens Iesus, ait illis, Nonne ideo erratis, non scientes Scripturas, neque virtutem Dei?

25 Cum enim a mortuis resurrexerint, neque nubent neque nubentur, sed sunt sicut angeli Dei in caelis.

26 De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro Moysi, super rubum quomodo dixerit illi Deus, inquit, Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob?

27 Non est Deus mortuorum, sed viuorum. Vos ergo multum erratis.

& reliquerit alicuius frater mortuus & fuerit nobis scriptum Moyses doctor
 מלפנא מושא כתב לן דאן מאת אהויה דאנש ושכב
 & suscitetur eius uxorem ipsius frater accipiat relique. non & liberos vxorem
 אנתתא ובניא ליה שבק נסב אחויה אנתתה ונקים
 duxit primus erat existeret fratres septem fratri suo semen
 ורעיה לאחיהו 20 שבקא אחין אית הוו קדמיה נסב
 accepit eam & secundus semen reliquit & non & mortuus est uxorem
 אנתתה ומירת ולא שבק ורעיה 21 ודרתין נסבנה
 similiter & tertius semen reliquisset ipse non etiam cum mortuus
 ומירת איה ליה הו שבק ורעיה ודתלתא הכורת
 omnium postrema semen reliquerunt & non acceperunt eam & septem
 ושבעתיהוון נסבנה וליה שבקו ורעא אחרית כלהון
 cuiusdam igitur in resurrectione mulier ipsa etiam mortua est
 מירת איה הו אנתתה 22 בקימתא הכיל דאיניה
 dixit duxerunt eum enim illi septem vxor erit ex eis
 מנהון תהוא אנתתא שבעתיהון גיר נסבנה 24 אמר
 scientes quia non estis errantes hoc propter nonne Iesus et
 לחון ישוא לא הוא מטל הדא טעין אנתון דליה ידעין
 resurrexer enim eum Dei virtute neque scripturas estis
 אנתון כתבנה ולא הילה דאלהיה 25 מא גיר דקמו
 viris sunt vxores non etiam vxores ducunt non mortuis
 מן מיתה לא נסבין נשא איה לא נשנה הוין לגברא
 mortuis de ipsi sunt qui in caelis angeli sicut sed
 אליה איך מלאכא דבשמיא איתיהון 26 על מיתה
 rubo est quomodo Moyses in libro legistis non quod resurgat vos
 ויודקמין לא קריתון בכתבה דמושא איכנא מן סניא
 & Deus Abraham Deus sum ego Deus ei dicitur
 אכר לה אלהא אנא אנא אלהא ראברהם ואלהה
 mortuorum Deus est & non Iacob & Deus Isaac
 ואיסקח ואלהה דיעקוב 27 ולא הוא אלהא דמיתה
 estis errantes multi ergo vos viuentium sed
 אליה דחיה אנתון הכיל סני טעין אנתון
 Epiphaniam post quartz in sabbatho vnus matutinis
 דצפרא דחד כשבנה דד דבתה דנהיה

19 διδασκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐὰν τις ἀδελφὸς ἀποθῆναι, καὶ καταλείπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἔσῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἑκταραστήσῃ αὐτὴν καὶ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 20 ἵνα ἀδελφοὶ ἦσαν, καὶ ὁ πρῶτος ἦν ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων ἢ ἐκείνη ἀσπέρμα. 21 καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθαιε, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἀσπέρμα, καὶ ὁ τρίτος ἐκόσμησεν αὐτὴν. 22 καὶ ἑξαβῶν αὐτῷ οἱ ἑπτά, ἢ ἐκείνη ἀσπέρμα ἔλαβεν πάντων ἀπέθαιε καὶ ἡ γυνὴ. 23 ἐν τῇ οὐκ ἠέσασθε, ὅταν διαστῶσι, ἕως αὐτοῦ ἔσται γυνή, οἱ γὰρ ἦσαν ἅπαντες αὐτῶν γυναῖκα. 24 καὶ ἀποκριθεὶς, ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἔστι πλάσιον μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δυνάμει τοῦ θεοῦ. 25 ὅταν γὰρ οὐκ ἔσται ἀσπέρμα, ἢ τὴν γαμοῦτον, ὅτε οὐκ ἔσται σκόνται, ἢ εἰσὶν ὡς ἀγγελοὶ οἱ ἐν οὐρανοῖς. 26 ἄρα, ἢ ἐπὶ νεκρῶν, ὅτι ἐκείνη γυνὴ, καὶ αὐτὴ γυνὴ ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσίου, ὅτι τὴν βασίλειον ἔσται αὐτῶν ὁ θεός, λέγει, Ἐγὼ ὁ θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεός Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεός Ἰακώβ. 27 οὐκ ἔστιν ὁ θεός νεκρῶν, ἀλλὰ θεός ζώντων. ὑμεῖς οὖν πολὺ πλάσιον ἔσθε.

q̄ perbellè & vidit dīscipulantes eos & audiit scribis è vnus & accessit
 וקרב חד מן ספרא ושמע אנון דררשין והוא דשפור
 primū preceptū quodnam est & interrog. eū ratiōem eis reddidisset
 אתיב להון פתגמא ושאלה אינא פוקדנא קדמיא
 p̄ceptis omnibus ex primū Iesus illi ait omnium
 דבלהון : 29 אמר לה ישוע קדמיא מן כלהון פוקדנא
 & diliges est vnus Dominus De⁹ noster Domin⁹ Israel audi
 שמע ישראל מריא אלהון מריא חד הו : 30 ודתרחם
 tota & ex anima tua tota & ex corde tuo toto ex Deum tuum Dominum
 למריא אלהך מן כלה לבך ומן כלה נפשך ומן כלה
 & secundum primū p̄ceptū istud est virtute tua tota & ex mētē tua
 רעינד ומן כלה חילך הנו פוקדנא קדמיא : 31 ודתרין
 aliud p̄ceptum teipsum sicut p̄ximum tuum diliges ei q̄ simile est
 דרמא לה דתחב לקריבך איך נפשך פוקדנא אחרנא
 Daē mi pulchrè scriba ille ei dixit non est istis β q̄ magnū sit
 דרב מן הלין לירת : 32 אמר לה הו ספרא שפרא רבי
 eum p̄ter alius nec est est quòd vn⁹ dixisti & veritatem
 ושררמא אמרת דחר הו ולית אחרין לבך מנה :
 & ex mente tota & ex corde toto ex homo & quem si diligat
 33 ודנרחמויהו אנש מן כלה לבאומן כלה רעינא ומן
 tanquā p̄ximū suū & diligat virtute tota & ex anima tota
 כלה נפשך ומן כלה חילך ודנרחם קריבך איך
 autem Iesus & sacrificia holocausta omnia quā est plus seipsum
 נפשה יתירא הי מן כלהון יקרא ודבחמא : 34 ישוע דין
 non ei & dixit & respōdit ratiōem redderet quòd sapienter vidit eum
 חזיה דחכימא ית מפנא פתגמא וענא ואמר לה לא
 rursū ausus est quispiam & non Dei regno à procul es
 הוית רחיק מן מלכותא דאלהא ולא אנש אמרת תוב
 quomodo in templo doceret eum & ait Iesus & respōdit interrogare eum
 דנשאלויהו : 35 וענא ישוע ואמר כד מלה בהיכלא איכנא
 Dauid est filius quòd Christus Scribæ dicunt
 אמרין ספרא דמשיחא ברה הו דרודי :

28 Et accessit vnus de Scribis, qui audierat illos conquirentes : & videns quoniā bene illis responderit, interrogauit eum, quod esset primū omnium mandatum.

29 Iesus autem respondit ei, Quia primū omnium mādatum est, Audi Israel, Dominus tuus, Deus vnus est.

30 Et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua: Hoc est primū mandatum.

31 Secundum autem simile est illi, Diliges proximum tuū tanquam teipsum. Maius horum aliud mandatum non est.

32 Et ait illi Scriba, Bene magister in veritate dixisti, quia vnus est Deus, & non est alius p̄ter eum.

33 Et vt diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota aīa, & ex tota fortitudine: & diligere proximū tanquam seipsum, maius est omnibus holocaustomatibus & sacrificiis.

34 Iesus autem vidēs quòd sapienter responderet, dixit illi, Non es longè à regno Dei. Et nemo iam audebat eum interrogare.

35 Et respondens Iesus dicebat, docens in templo, Quomodo dicunt Scribæ Christum filium esse Dauid?

28 καὶ προσελθὼν εἰς αὐτὸν ἑστράφη ἀπαγγεῖλαι, ἀκούσας αὐτὸν συζητοῦντας, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν, ποῖα ἔστιν ἀρετὴ πασῶν ἐπιτηδεῶν; 29 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι ἀρετὴ πασῶν ἐστὶν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἡμεῶν, ὃς ἓν. 30 καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν πᾶσι τῶν ὄγκων τῆς καρδίας σου, καὶ πᾶσι τῶν ὄγκων τῆς ψυχῆς σου, καὶ πᾶσι τῶν ὄγκων τῆς ἰσχύος σου. αὐτὴ ἀρετὴ ἀπὸ πάντων. 31 καὶ δευτέρου ὁμοίως, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. μείζων τούτων ἀρετὴ ἐπιτηδεῶν ἔστι. 32 καὶ εἰς αὐτὸν αὐτὸς ὁ ἑστράφη ἀπαγγεῖλαι, καλῶς δὲ ἀποκρίθη εἰς αὐτὸν ὅτι ἓν ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πληθὼν αὐτοῦ. 33 καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν ὡς ὄγκον τῆς καρδίας, καὶ ὡς ὄγκον τῆς συνήσεως, καὶ ὡς ὄγκον τῆς ψυχῆς, καὶ ὡς ὄγκον τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, ἀλλ' ἢ ὅτι πάντων ἐστὶν ὁ λοκαυτωματικὴ, καὶ ἔστιν οὐσίω. 34 καὶ ὁ ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νοήσεως ἀπεκρίθη, εἰπὼν αὐτῷ, ὅτι μακρὰ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ δὲ οὐκ ἠκέθ' ἐπελάμει αὐτῷ ἐπιρωτᾶσαι. 35 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, λέγων, ὅτι δὲ λέγει, πῶς ἔρωσεν οἱ ἑστράφη ἀπαγγεῖλαι, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶν Δαυὶδ;

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

36 Ipse enim David dicit in Spiritu Sancto, Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

37 Ipse ergo David dicit eum Dominum: & unde est filius eius? Et multa turba eum libenter audiuit.

38 Et dicebat eis in doctrina sua, Caute a Scribis, qui volunt in stolis ambulare, & saluari in foro.

39 Et in primis cathedris federe in synagogis, & primos discubitus in cenis:

40 Qui deorant domos viduarum sub obrentu prolixæ orationis: hi accipient prolixius iudicium.

41 Et sedens Iesus contra gazophylacium, aspiciebat quomodo turba iactaret aes in gazophylacium, & multi diuites iactabant multa.

42 Cum venisset autem vidua vna pauper, misit duo minuta, quod est quadrans.

43 Et conuocans discipulos suos, ait illis, Amen dico vobis quoniam vidua hæc pauper, plus omnibus misit qui miserunt in gazophylacium.

44 Omnes enim ex eo quod abundabat illis, miserunt: hæc verò de penuria sua omnia quæ habuit, misit totum victum suum.

Dñs meo Domin⁹ dixit sanctitatis per spiritum ait David enim ipse
הו גיר דויד אמר ברוחא דקרשא דאמר מריא למרי

sub scabellum hostes tuos ponam donec dextera mea a tibi fedet
הב לך מן ימיני עדמא דאסיס כעלדבכיך כובשא תהית

est filius eius & quomodo Dñi meū eū vocat David ergo ipse pedibus meis
ונליו: הו הביל דויד קרא לה מרי ואיכנא ברה איתוהי

dicens & in sua doctrina pericundè eum erat audiens turba & omnes
נלה כנשא שמע הוא לה כסיממאית: וביולפנה אמר

ambulare in stolis qui volunt scribis a caute eis erant
הוא להון אודהרו מן ספרא רעבין דכאסטלא נהלכון

& primos in synagogis confessus & primos in plateis salutatione & ante
ודחמין שלמא בשוקא: 39 וריש מותנא בכנושתא וריש

viduarum domos deuorant illi in cenis accubitus
סמכא כחשמית: 40 הנון דאכלין בתא דארמלתא

maius iudiciū recipient isti preces suas quòd progent eo peccato
נעלהא דמורכין צלותהון הנון נקבלון דינא יתירא:

crucis festi matutinis
דצפרא דעאדא דעליבא

turbæ quomodo erat spectās dom⁹ gazæ regione Iesus sederet & elis
וכד יתב ישוע לוקבל ביתנא האר הוא איכנא כנשא

multum erant iniiciētes diuites & multi in domū gazæ argenti iniicerant
ומין עורפנא ביתנא וכנאא עתירא רמין הו סגין:

minuta duo iniecit pauper vna vidua & venit
ואתרת ארמלתא הרא מסכנתא ארמית תרין מנין

illis & ait discipulos suos Iesus & vocauit odanz quæ sent
ואיתוהון שמונא: 43 וקרא ישוע לתלמידוהו ואמר להון

plus pauperrima vidua quòd hæc vobis ego dico antea
אמין אכר אנא לכון דהרא ארמלתא מסכנתא יתיר

enim omnes in gazophylaciū coniecit qui cōiecer. homines omnes qui
מן כלהון אנשא דרמין ארמית בירת נוא: 44 כלהון גיר

penuria sua è verò ista cōiecere eis quòd reatdat eo
מן מרכ דיתיר להון ארמיו הרא דין מן חסירותה

possessionē suā omnē coniecit ei erat quæ existens id omne
כל מרכ דאירת הוא לה ארמיתה כללה קנינה:

36 αυτὸς τὸν Δαυὶδ εἶπεν ἐν πνεύματι ἁγίῳ, λέγει ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, ἀπό δεξιῶν μου, εἰς τὸ εἶναι ἐξ ἄνω σου, ἕως ἵνα ποταμὸς ἡσπασθῶν ὑποὺν ἡ δόξα σου. 37 αυτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον καὶ ἐκ τίνος αὐτὸν εἶπεν ὁ κύριος ὅτι ἐλεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ δόξῃ σου, λέγει δὲ τὸν κύριον ἑαυτῷ, ἕως ἵνα ποταμὸς ἡσπασθῶν ὑποὺν ἡ δόξα σου. 39 καὶ ἐπισημαίνων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ, ἔλεγεν αὐτοῖς, ἴσατε, ὅτι οἱ γραμματεῖς θέλουσιν ἵνα ἰσχυρῶν ἑσθῶν ἡσπασθῶν ὑποὺν ἡ δόξα αὐτῶν. 40 οἱ δὲ ἰσχυροὶ οὗτοι ἀγαθὰ ἔβαλλον εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς φουλάκειας, ἐγὼ δὲ ἰσχυρὸς ἕβαλον εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς φουλάκειας. 41 καὶ ἀποκαθίστασθε τὰς καθένας τὰς ἀρμύρας ὑμῶν ἐν τῷ ἄρτι, ὅτι οἱ ἰσχυροὶ οὗτοι ἀγαθὰ ἔβαλλον εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς φουλάκειας, ἐγὼ δὲ ἰσχυρὸς ἕβαλον εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς φουλάκειας. 42 καὶ ἔλεγε ἡ ἰσχυρὸς ἕβαλον εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς φουλάκειας. 43 καὶ ἐπισημαίνων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ, ἔλεγεν αὐτοῖς, ἴσατε, ὅτι οἱ γραμματεῖς θέλουσιν ἵνα ἰσχυρῶν ἑσθῶν ἡσπασθῶν ὑποὺν ἡ δόξα αὐτῶν. 44 οἱ δὲ ἰσχυροὶ οὗτοι ἀγαθὰ ἔβαλλον εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς φουλάκειας, ἐγὼ δὲ ἰσχυρὸς ἕβαλον εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς φουλάκειας.